

[Boligministeren]

mandår. De afledede besparelser/merindtægter for det offentlige skønnes at andrage i størrelsesordenen 56 mill. kr. I praksis vil der næppe være tale om en sådan optimal aktivitetsvirkning, idet en række håndværksvirksomheder, leverandører m.v. vil søge først at udnytte mulighederne for at afhjælpe en øget efterspørgsel på varer og tjenesteydelser ved hjælp af den eksisterende medarbejderstab. Den faktiske merbeskæftigelse – og dermed også den offentlige besparelse – vil derfor nok være lidt mindre end den ovenfor anførte. Det er dog ikke muligt mere præcist at angive omfanget af den faktiske merbeskæftigelse.

På udgiftssiden optræder refusionsberettigede udgifter til byfornyelsesarbejdets gennemførelse. Ved indeksfinansieret byfornyelse skønnes disse at udgøre ca. 33 pct. af den samlede investering, mens de løbende udgifter til rente- og afdragsbidrag skønnes at skulle ydes til henholdsvis 67 pct. og 20–25 pct. af investeringen. Udbetalingerne af refusioner og rente- og afdragsbidrag til en investering på 100 mill. kr. skønnes tilsammen at andrage ca. 10 mill. kr. i hvert af de to første år efter tilsagnsgivningen, hvorefter udbetalingerne i de næstfølgende år langsomt aftrappes til ca. 3–4 mill. kr. årligt. I de første 4 år efter tilsagnsgivningen skønnes udgifterne for stat og kommune tilsammen at ligge i størrelsesordenen 30–35 mill. kr. (løbende priser). Derudover skal der i en periode på ca. 25 år betales rente- og afdragsbidrag til de optagne indeksslån.

Set over f.eks. en 4-årig periode vil *den optimale virkning af i ét år* at udvide tilsagnsrammen til byfornyelse og boligforbedring med 100 mill. kr. således være en besparelse/reducerede udgifter af størrelsesordenen 20–25 mill. kr.

Spm. nr. S 1131

Til *undervisningsministeren* (7/5 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig vedrørende styrkelsen af ernæringsundervisningen i folkeskolen og på andre undervisningssteder?«

Begrundelse

For næsten et år siden, den 30. maj 1984, vedtog folketinget en ernæringspolitik. Regeringens initiativer efter denne dato har været meget begrænsede, hvilket er helt utilfredsstillende.

Et af hovedelementerne er oplysningsvirksomhed på forskellig måde.

Et udvalg under direktoratet for de videregående uddannelser afgav i oktober 1983 en rapport om ernæringsforskningens status og fremtid. Heri omtales forskellige uddannelsers indhold af ernæringslære, f.eks. lægestudiet i København: 20 timer, bromatologistudiet: 300 timer, tandlægestudiet: 8 timer.

I en artikel i Politiken den 6. maj 1985 udtaler undervisningsministeren sig om ernæringsundervisning, og derfor stilles dette spørgsmål.

Svar (15/5 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I den decentraliserede folkeskole fremgår undervisningens indhold som bekendt af de kommunalt vedtagne undervisningsplaner.

Fra centralt hold er det imidlertid muligt at påvirke de kommunale planer gennem udsendelse af vejledende forslag til læseplaner med tilhørende undervisningsvejledning.

Som en arv fra mine forgængere har jeg overtaget et vejledende materiale til folkeskolens forskellige fag, der for størstepartens vedkommende blev udsendt i 1976, men hvis tilblivelse skyldes flere års forudgående arbejde i det daværende, centralt nedsatte folkeskolens læseplansudvalg.

Meget af det foreliggende vejledende materiale trænger til revision eller fornyelse. Dette arbejde påbegyndte jeg ved min tiltrædelse. Noget af materialet er allerede fornyet, og noget er under udvalgsbehandling. Fornyelsen af andre dele af materialet er planlagt eller under overvejelse.

Der er her tale om et prioriteringsspørgsmål. Hvad angår fornyelsen af det vejledende materiale til faget hjemkundskab i folkeskolen, regner jeg med, at medlemmer til et udvalgsarbejde vil være udpeget inden udgangen af dette kalenderår.

Spm. nr. S 1132

Til *undervisningsministeren* (7/5 85) af:

Tove Lindbo Larsen (S):